

NÔNG DÂN YÊU MẾN THIÊN CHÚA VÀ THIÊN NHIÊN

Nông dân, tôi có rất nhiều giờ để suy tư và cầu nguyện. Tôi suy nghĩ trước tiên công việc tôi đang làm, rồi tôi nhớ đến gia đình: hiền thê đang chăm lo súc vật: heo bò, dê cừu, thỏ gà v.v, con trai lớn làm việc nơi xưởng và con gái đang học ở trường.

Ngồi trên ghế cao của chiếc xe ủi đất, tôi nhìn thấy quốc lộ và tôi cầu nguyện cho tất cả ai phải di chuyển bằng xe đến nơi làm việc. Phần tôi, tôi thật may mắn, vì việc làm ở ngay cạnh nhà. Những người khác trước khi bắt đầu ngày làm việc đã mệt nhoài vì cuộc hành trình

bằng xe quá dài.

Đôi khi, tôi có dịp gặp các nông dân làm việc ở cánh đồng bên cạnh. Chúng tôi chia sẻ ưu tư về tương lai nghề nông và Giáo Hội Công Giáo. Tuy nhiên, đề cập tới vấn đề tôn giáo là chuyện vô cùng tế nhị. Rất khó làm cho các bạn đồng nghiệp hiểu rằng:

- Giáo Hội Công Giáo không phải là chuyện riêng tư của các Linh Mục nhưng Giáo Hội là của mọi người. Tất cả đều có chỗ đứng và có trách nhiệm phải chia sẻ trong Giáo Hội.

Con trai tôi và tôi, cả hai chúng tôi đều tích cực tham gia vào các hoạt động tông đồ của giáo xứ, trong khung cảnh đồng quê. Chúng tôi thường xuyên tham dự các buổi họp chia sẻ Lời Chúa và chia sẻ suy tư liên hệ đến cuộc sống xã hội và Giáo Hội. Chẳng hạn chúng tôi nói đến hiện tượng người dân bỏ đồng quê tuồn ra thành thị sinh sống; đến các cuộc mai táng các tín hữu Công Giáo không có sự hiện diện của Linh Mục v.v.

Con trai tôi làm việc nơi xưởng kỹ nghệ ở thành phố, nhưng nó hy vọng sớm trở về với tôi trong công việc đồng áng. Nó nói với tôi:

- Ba biết không, ở thành thị người ta có điểm lợi là có nhiều cửa hàng, nhiều trò chơi giải trí, nhiều bộ môn thể thao. Nhưng người ta lại sống xa thật xa thiên nhiên. Mạnh ai nấy sống. Người nào lo chuyện người đó. Lúc nào cũng vội vã và chỉ nghĩ đến chuyện làm sao kiếm được nhiều tiền. Người ta không còn ước mơ gì ráo trọi, vì muốn là có ngay. Với Ba, con cảm thấy mình làm việc thật sự, bởi vì chúng ta yêu mến ruộng vườn, cây cối, đất đai. Mình không cảm thấy đơn độc, bởi vì chúng ta gần gũi thiên nhiên!

Trên đường lái máy cày ra đồng làm việc, tôi cố gắng chú ý để không cán chết một con mồi, tránh xa một tổ chim đa-đa hay bảo vệ một hang thỏ, hang chồn. Các thú vật thường thật đẹp và chúng ít làm hại con

người. Vâng, đôi khi tôi cảm thấy hãnh diện vì mình làm việc để nuôi sống anh chị em đồng loại. Do đó, tôi cố gắng sản xuất rau trái ngon lành, có lợi cho sức khỏe.

Rất ít người vợ chịu hợp tác với chồng trong việc chăn nuôi và đồng áng. Nhưng hiền thê tôi thì khác. Nàng hoàn toàn theo tôi. Nàng yêu các con vật và hết lòng chăm sóc chúng, đặc biệt là các con dê cái. Các dê cái đúng là bạn của nàng. Các phó-mát nàng làm từ sữa dê rất nổi tiếng. Nhiều người tìm đến tận nhà để mua. Nàng cố gắng sống hòa nhã, hiếu khách khi tiếp đón khách hàng. Do đó nàng cảm thấy vui trong công việc chăn nuôi, sản xuất và bán hàng ..

Về phần cô con gái cưng của chúng tôi, tôi biết rõ, nó sẽ rất buồn, nếu một ngày kia phải rời bỏ chúng tôi để theo chồng. Con gái tôi cũng một lòng yêu thích thiên nhiên như chúng tôi. Nó tâm sự:

- Con rất sợ phải sống chật chội giữa bốn bức tường căn hộ. Ở chung cư, làm cái gì cũng phải hết sức dè dặt, kín đáo và không ồn ào, để khỏi làm phiền lòng người sống bên cạnh, bên trên và bên dưới!

Chiều đến, chúng tôi cảm thấy thật hạnh phúc khi vợ chồng và hai con đoàn tụ quây quần bên nhau. Mỗi người kể lại ngày sống của mình: việc làm, học hành và những người mình có dịp gặp gỡ chuyện trò. Trong gia đình, mọi công việc và quyết định quan trọng, chúng tôi đều cùng nhau bàn thảo trước.

Cứ hàng năm, chúng tôi chiêm ngắm cảnh thiên nhiên bừng sống, hạt lúa mì chín vàng trĩu nặng, các dê con, cừu con mới sinh. Đó là sự sống tái bắt đầu, thiên nhiên đổi mới. Trước cuộc sống gần gũi thiên nhiên như thế, thử hỏi làm sao con người lại không nghĩ đến và tìm thấy THIÊN CHÚA được?

Chứng từ của ông Roger nông dân Công Giáo Pháp.

("Annales d'Issoudun", Avril/1996, trang 123).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

